

dąbrowski

ANDRZEJ DĄBROWSKI

Andrzej Dąbrowski urodził się 8 kwietnia 1947 roku w Kątach Wrocławskich. Szkołę podstawową oraz liceum ogólnokształcące ukończył w Siedlcach. Jest absolwentem Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej, gdzie uzyskał tytuły i stopnie: magistra inżyniera (1971), doktora nauk technicznych (1978), doktora habilitowanego nauk technicznych (1989) i tytuł profesora (2008). W latach 1973–1976 studiował matematykę na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1971 roku jest pracownikiem Instytutu Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej, od 1995 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od 1991 roku jest kierownikiem Zakładu Systemów Teletransmisyjnych. W latach 2002–2008 był dyrektorem Instytutu Telekomunikacji. W latach 1971–1978 Andrzej Dąbrowski był zaangażowany w szeregu pracach dla polskiego przemysłu, w szczególności przy projektowaniu modemów z odbiornikami adaptacyjnymi. Był w tym okresie między innymi autorem innowacyjnej, opatentowanej i sprawdzonej eksperymentalnie, tablicowej metody adaptacyjnej kompensacji echa.

W latach 1982–1989 brał udział w badaniach nad nową w tym czasie, głównie w zastosowaniach militarnych, techniką widma rozproszonego (*Spread Spectrum*). Był autorem kilku konstrukcji sprzętu, wielu publikacji dotyczących tych systemów oraz patentu dotyczącego ich synchronizacji.

W latach 1991–1999, jako kierownik Zakładu Systemów Teletransmisyjnych, współpracował z Telekomunikacją Polską SA, w ra-

mach której powstało między innymi szereg projektów sieci TP SA. Powstały projekty sieci SDH dla Polski oraz Warszawy, projekty sieci synchronizacyjnej dla Polski, sieci WDM dla Polski oraz dokument koncepcyjny rozwoju Internetu w Polsce. Wyniki badań oraz projekty zespołu ZST z tego okresu zostały zawarte w 5 podręcznikach, ponad 50 publikacjach oraz ponad 50 raportach technicznych.

W Zakładzie prowadzone były ponadto prace naukowo-badawcze dotyczące takich zagadnień, jak: systemy dostępne kablowe i radiowe, sieci komórkowe trzeciej generacji UMTS, systemy satelitarne VSAT, telefonia internetowa (VoIP), techniki multimedialne w telenauczaniu oraz metody kodowania, syntezy i rozpoznawania mowy. Andrzej Dąbrowski kierował także udziałem zespołów z Instytutu Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej w wielu pracach prowadzonych w ramach programów europejskich: Codenet, Europace, Eurosat, Eurostep, TEN i Twister oraz odbył kilka staży zagranicznych, m.in. w University of Surrey, École Nationale Supérieure de Telecommunication (Evry) i Université de Poitiers.

Słowa kluczowe

- systemy i sieci telekomunikacyjne
- SDH
- CDMA
- UMTS
- IP

D

W ramach swojej działalności dydaktycznej Andrzej Dąbrowski prowadzi ostatnio wykłady „Podstawy transmisji cyfrowej” oraz „Systemy szerokopasmowe z rozpraszaniem widma”. Był promotorem 7 prac doktorskich oraz ponad 50 prac magisterskich. Recenzował około 30 prac doktorskich i habilitacyjnych.

Jest członkiem: Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu Polskiej Akademii Nauk, IEEE; był/jest członkiem rad naukowych wielu instytucji, członkiem kilku rad programowych konferencji naukowo-technicznych, w tym wieloletnim

przewodniczącym komitetu programowego KSTiT. Był konsultantem w wielu instytucjach państwowych i firmach prywatnych. Ostatnio współpracuje, na części etatu, z amerykańską firmą Telcordia, będącą spadkobiercą tradycji Bellabs. Był wielokrotnie nagradzany, m.in. Złotym Krzyżem Zasługi.

Andrzej Dąbrowski jest żonaty (żona, Anna Maria Dąbrowska jest lekarzem), ma troje dzieci (syn Paweł jest inżynierem informatyki i magistrem inżynierem telekomunikacji, córka Anna Zofia jest lekarzem stomatologiem i doktorantem, syn Piotr — doktorantem w dziedzinie ochrony środowiska).

